

Domnul este Rege

Text biblic: Psalm 10:12-18

Versetul de aur

Tu auzi rugăciunile celor ce suferă, Doamne! Le întărești inima, Îți pleci urechea spre ei. **Psalm 10:17**

Introducere

Uneori, nedreptatea și răul par să prevaleze și ne întrebăm dacă există Dumnezeu. Ne întrebăm dacă aude strigătele de ajutor pe care le rostesc oamenii în necaz.

Această întrebare are o oarecare urgență pentru cei care cred în Dumnezeu. Stă Dumnezeu să asculte cântece de laudă și încurajează planurile noastre de creștere a bisericii sau predicii evlavioase? Sau uneori aceste lucruri îl supără pe Dumnezeu când nu au ca rezultat ajutorarea săracilor și a celor care sunt cuprinși de necazuri? Textul de astăzi ne prezintă răspunsurile corecte.

Contextul lecției

I. Răii societății (Psalm 10:12-13

A. Soluția problemei (v 12)

Din versetul 2 până la sfârșitul versetului 11 psalmistul a descris comportamentul, temperamentul și gândurile celor răi. Acum se adresează lui Dumnezeu - îl cheamă pe Dumnezeu să se ridice la răzbunare. Aici începe cea de-a doua parte – rugăciunea, izvorâtă din bocetul care a precedat; rugăciunea și invocarea, încep de aici și terminând cu versetul 15. O, Dumnezeule, ridică mâna Ta; adică a lovi, a se răzbuna pe cei răi. Nu uita pe cei nenorociți.

B. Probleme care cer rezolvare (v 13)

Versetul 13 este o completare la descrierea celor răi din Ps 10:3. A jigni pe Dumnezeu înseamnă a-l disprețui sau a-l desconsidera. aceasta presupune că aceea persoană se consideră mai presus de orice și nu poate fi trasă la socoteală. Așa ceva nu poate fi adevărat (Gen 9:5; Deut 18:19; Ezechiel 3:18-20).

O conduita rea față de cei aflați în nevoie poate lua două forme generale: opresiune activă (Isaia 10:1-2; Iacov 5:1-4) și neglijență totală (Deut 15:7-8; 1 Ioan 3:17). Grija de oamenii nenorociți nu îi interesează pe cei răi, ci doar exploatarea lor. Toate aceste comportamente nepotrivite arată dispreț față de Dumnezeu (Prov 14:31; 17:5).

Cei neprihăniți, dimpotrivă, se teme de Dumnezeu. Ei arată acest lucru făcând bine celorlalți, chiar și cu riscul personal (Exod 1:17- nașterea lui Moise). Celor răi le-a mers bine așa de mult cu acest comportament al lor încât se cred imuni de judecata lui Dumnezeu (contrastat 2 Petru 3:9).

II. Dumnezeu atotștiutor (Psalm 10:14)

A. El cunoaște pe cei necăjiți (v 14a)

Acest apel la Dumnezeu devine mai direct acum când psalmistul cheamă pe Dumnezeu să ia atitudine la acțiunile celor răi.

Accentul nu se pune atât pe atitudinile și acțiunile răufăcătorilor, ci mai degrabă pe rezultatele acțiunilor lor rele. Unele suferințe umane sunt un produs al acțiunilor altora, dar Dumnezeu ajută pe cei nenorociți.

B. Care va fi rezultatul ajutorului (v 14b-c)

„ Să iei în mână pricina lor” poate fi considerat că Dumnezeu își ridică mâna pentru a-i învinge pe cei menționați în versetele anterioare, folosindu-și puterea pentru a ocrotii pe cei asupriți (Ps 104:28).

În Vechiul Testament, oamenii neajutorați sunt văduvele, săraci și orfani (Isaia 10:2; Zaharia 7:10). O altă categorie de persoane neajutorate sunt cei dintre neamuri a patra categorie folosită uneori este „străin”, referindu-se la un non-israelit (Levitic 25:35).

Oamenii neajutorați își dau seama că Dumnezeu este tot ce au. Psalmistul numește grija lui Dumnezeu pentru astfel de oameni ca ceva normal, această temă apare adesea în Cartea Sfântă (Exod 22:21-24; Isaia 58:6-7).

Descrierea lui Dumnezeu ca „ajutor” al celor aflați în nevoie apare frecvent în VT (Ps 37:40; 54:4; 79:9; Isaia 41:13-14). Condamnarea celor care neglijează sau exploatează pe cei vulnerabili nu este o preocupare neglijată nici în NT (Luca 16:19-31; etc.). Cei care strigă sincer către Dumnezeu după ajutor vor găsi o ureche care ascultă. Încrederea în dorința lui Dumnezeu de a ajuta definește însăși centrul credinței noastre (1 Tim 4:10).

III. Intervenția lui Dumnezeu (Psalm 10:15)

A→B. Pedeapsa meritată și scopul dorit (v 15)

Imaginea frângerii brațelor celor răi apare și în Psalmul 37:17. Dumnezeu, ca un războinic puternic, este fără îndoială capabil să facă acest lucru. Textul nostru pare să se refere la făcătorii de rele, comparați cu războinici care vor fi în curând fără putere.

IV. Caracterul lui Dumnezeu (Psalm 10:16-18)

A→C. El este cel care conduce, aude și salvează (v 16→18)

Puterea lui Dumnezeu se împarte în trei categorii: El creează, conduce și răscumpără. Mărturisirea despre împărăției Domnului o recunoaște pe a doua dintre cele trei. Este o idee semnificativă în Psalmi (Ps 93-99). Domnul este Împărat peste neamuri și popoare, fie că le place sau nu. Legea lui Dumnezeu ar trebui să fie un subiect de mărturisire și închinare.

Psalmistul cheamă toți cei care citesc sau cântă acest text să-și amintească că Dumnezeu – nu idolii și nici conducătorii imperiilor nu sunt conducătorul suprem. Niciun alt suveran nu domnește în vecii vecilor (Ps 21:4; 41:13; 45:6; 48:14).

CONCLUZII

Oamenii strigă către Dumnezeu în necaz și se bazează pe El pentru a-i scăpa de aceL necaz (Ps 30:10). S-ar putea să nu avem pe nimenea care să ne ajute în unele situații în timp ce strigăm către Dumnezeu în izolarea și frica noastră. Strigăm după ajutor chiar și atunci când suferința provine din încăpățânarea și păcătoșenia noastră. Când se întâmplă asta, uneori Dumnezeu nu ascultă la rugăciunile noastre (Ieremia 7:16; 11:14; 14:11; Plângeri 3:8, 44). În astfel de momente, trebuie să ne examinăm inimii noastre, iar Ps 10 ne ajută să facem acest lucru.

Psalmul 10 vorbește despre Dumnezeul care ajută. Această imagine a lui Dumnezeu apare frecvent în cartea Psalmilor și în alte părți ale Bibliei. Este fundamental pentru înțelegerea lui Dumnezeu pe care biserica l-a moștenit din Israelul antic. Dumnezeu nu este nici distant, nici indiferent și niciodată nu se dă înapoi.

Ce trebuie să memorăm: *Dumnezeu este totdeauna gata să ne ajute.*